

Đừng Sợ!

Ngày... Tháng... Năm...

Dạ Quỳnh thương yêu,

Giờ này em đang ở đâu? Đang làm gì? Có bất an, buồn phiền?

Anh thao thức cả đêm. Lòng bồn chồn, lo lắng. Bọn Công an đã bắt em làm việc rất lâu, phải không? Chúng có dữ dằn đe dọa? Chúng có tra khảo, hành hạ em không?

Anh đã bảo em: “Chạy đi.” mà sao em vẫn thản nhiên đứng đó? Em mặc kệ để bọn chúng lôi kéo em xềnh xệch, tống em vào chiếc xe buýt bùng. Sao em chỉ lo tà áo dài trắng của em bị hoen ố, bị rách dưới bàn tay thô bạo, mạnh mẽ của chúng. Em không sợ à?

Em có thấy anh né bọn Công an đang ập đến rồi chạy nhanh vào hàng phố ẩn náu không? Anh nhát gan và đón hèn quá, phải không em?

Trước đây vài giờ, em tha thướt trong tà áo dài đơn sơ, trắng ngần, banderole đỏ choàng qua vai với dòng chữ nổi bật màu vàng “Hoàng Sa-Trường Sa Việt Nam”. Em dịu dàng, an nhiên giữa dòng người sôi động, căm phẫn, hò hét những khẩu hiệu chống Trung Cộng (TC).

Trời mát, nắng vàng êm dịu, chiếu rọi quanh em. Áo em bừng sáng như có vàng hào quang vây phủ. Anh sững sờ, bất động... tôn kính chiêm ngưỡng em. Em hiện tại như Phật Bà Quan Âm hay Mẹ Maria hiện thân cứu độ chúng sinh. Anh muốn thực tại tan biến, quên hết những xáo trộn xô đẩy, ồn ào. Anh chìm đắm trong hạnh phúc và sung sướng vô vàn...

Vậy mà bọn Công an đã mang cảnh đời ô trọc trở lại với vũ khí và tấn công quyết liệt.

Chúng đã bắt em rồi! Anh muốn gọi tên em, muốn gào lên: “Dạ Quỳnh ơi! Đừng sợ. Anh yêu em!” Phải, anh yêu em. Trong giây phút nguy hiểm này, anh đã bật lên lời yêu em vì anh sợ mai sau không còn dịp gặp lại nhau. Anh thua kém em về mọi mặt nên vẫn áp ứ

tình yêu thâm kín, đơn phương. Bức thư này, chứng tích duy nhất của tình yêu anh vĩnh cửu, em nhận cho nhé.

Em ơi,

Chúng ta đã từng sát cánh trong các tổ chức, theo đuổi những mục đích chung, thực hiện những hoạt động bí mật và nguy hiểm nên anh biết em rất rõ.

. Em chủ trương dân tộc sinh tồn. Lý tưởng này làm sao có thể thực hiện và thắng tiến trong chế độ Cộng Sản (CS) và Xã Hội chủ nghĩa vì chủ nghĩa CS đi ngược lại quyền sống của con người và Xã Hội Chủ Nghĩa đi ngược lại quyền tư hữu của con người. Cái gì đi ngược lại với lẽ tuân hoàn và bản chất tự nhiên đều đem đến thảm họa và thất bại.

. Em quyết định theo Mỹ, xây dựng xã hội tư bản để phát triển đất nước mà không sợ mất lãnh thổ. Còn hơn phải làm anh em với tên TC to lớn, lưu manh và ác ôn, lúc nào cũng lăm le lấn đất giành dân, lũng đoạn và áp chế chính trị cũng như kinh tế, lại còn đe dọa đánh cho một bài học dẫn dắt nhớ đời.

. Em vạch trần những âm mưu bán nước của bọn cầm quyền CSVN, những ký kết bí mật giữa CSVN và TC đã và đang làm tổn hại đến chủ quyền và độc lập của VN.

. Em công bố những hình ảnh và chi tiết của các sản phẩm độc hại “Made in China” đã tạo ra những căn bệnh ung thư di căn khó chữa.

. Em vạch mặt chỉ tên bọn cường hào ác bá ức hiếp dân, bọn đảng viên tham nhũng, bọn tay sai TC...

. Em viết những bài bình luận gọn gàng, khúc chiết, đầy thuyết phục. Em dùng lý lẽ thường tình, những chứng cứ hiển nhiên để phá giải những chuyện nguy tạo vô lý, những tuyên truyền sai sự thật.

. Em khuyến khích chuyển dịch những bài nghị luận, đơn tố cáo, những tin tức bị bưng bít bởi bọn cầm quyền, những hình ảnh biểu tình, ... sang Anh ngữ để phổ biến ra ngoài quốc nhanh chóng và rộng rãi qua những phương tiện truyền thông hiện đại như Internet, Facebook, Twitter.

. Em hợp tác và liên kết với các hoạt động tranh đấu cho tự do, độc lập, nhân quyền trên thế giới để gây sức mạnh và tầm ảnh hưởng. Em học hỏi cách tổ chức biểu tình hữu hiệu, bất bạo động như ở Hong Kong.

. Em kêu gọi từng vùng luôn phiên xuống đường với đủ loại xe di chuyển 2 bánh (dễ dàng bỏ lại để đào thoát khi bị đàn áp) bao bọc chung quanh người biểu tình để che chở cho họ. Cần nhất là biết tụ họp và giải tán nhanh chóng, tránh xung đột để bảo toàn lực lượng. Anh còn nhớ lần biểu tình chống dự luật Đặc Khu và An Ninh Mạng vào ngày Chủ Nhật, 17 tháng 7, năm 2018 rất thành công. Dân chúng tham gia với hàng chục ngàn xe gắn máy. Mỗi xe chở 2 người, cầm biểu ngữ và hô khẩu hiệu chống Trung Cộng. Xe chạy trên các con đường chính của Sài Gòn làm tắc nghẽn giao thông, gián đoạn sinh hoạt hàng ngày. Công an bắt lực, thụ động đứng bên lề đường, để mặc đoàn xe rầm rộ chạy chậm chạp, quanh co như con rắn khổng lồ lừ lừ trườn tới.

. Em trực tiếp gặp dân để lắng nghe những nguyện vọng của họ, chỉ cho thấy lẽ phải của công lý và nhân quyền, đồng thời hướng dẫn cách vượt tường lửa, truyền tin ra bên ngoài.

. Em ủng hộ và che chở những tiếng nói phản kháng sự vi phạm chủ quyền lãnh thổ và quyền căn bản của con người, những trưng dụng hay chiếm đoạt tài sản của dân không hợp pháp.

. Em tổ chức những đội di động, đi về những nơi có bất công, đàn áp để giúp đỡ dân địa phương tổ chức biểu tình, cách chống lại vũ khí đàn áp, và cung cấp những thứ cần thiết như biểu ngữ, khẩu hiệu, chai nước, nón, khẩu trang, ...

. Em thúc đẩy bãi trường; đóng chợ; đình công; vây hãm các cơ sở, khu thương mại của bọn nhà giàu làm ăn với Trung Cộng...

Tùy từng trường hợp và hoàn cảnh, em đưa ra những phương cách chống đối thiết thực và ít tổn thất. Mục đích của những việc làm này là tạo bất an xã hội, thiệt hại kinh tế, làm kiệt quệ lực lượng Công an, và lung lay đảng trị, để đạt được kết quả mong muốn.

Em nói năng linh hoạt, chững chạc, lại có tài hùng biện, rất nổi bật và xứng đáng trong vai trò lãnh đạo. Em là ngọn đuốc soi đường cho anh và các bạn, là linh hồn của cách mạng, là tài sản quý báu của đất nước. Kỳ này, bọn Công an đã bắt đúng người rồi. Cái vỏ ngoài hiền dịu, mảnh mai của em đã không lừa được bọn chúng nữa rồi.

Em ơi,

Dù em có bị áp bức, bầm dập, khổ đau trong tù thì em cũng đừng tuyệt vọng, đừng đi tìm cái chết nha em. Hãy vững tin rằng anh và các bạn ở ngoài này luôn nghĩ đến em, đang liên lạc với các tổ chức nhân quyền thế giới và cộng đồng người Việt hải ngoại để cứu em. Anh thành khẩn cầu nguyện và tin rằng em sẽ được anh linh tổ quốc che chở.

Trăng rằm vàng vạc ngoài khung cửa. Trong nhà tù chật hẹp, em có thấy cùng một vầng trăng? Có buồn thương cho thân “cá chậu chim lồng”? Có cô đơn và sợ hãi? Có băn khoăn nghĩ đến những đại sự phải làm còn dang dở?

Anh nhớ em vẫn luôn luôn nhắc các bạn: “Đừng thờ ơ với tôn vong đất nước. Hãy biết yêu quê hương VN (1) với tất cả nhiệt huyết và can đảm. Và khi đã yêu thì phải biết hy sinh trọn vẹn.” Em cũng thường trách móc những kẻ nhút nhát như anh: “Nước mắt mà không biết là bất tri. Biết mà không lo liệu là bất trung. Lo liệu mà không liều chết là bất dũng”. (2) Em tin rằng vận mệnh đất nước phải do dân tộc tự quyết. Phải tự cứu mình trước thì người khác mới có cơ hội giúp mình.

Em chống đối mạnh mẽ và liên tục, không nao núng, không màng nguy hiểm, không sợ lao tù. Em tâm sự: “Nếu có chuyện gì xảy ra cho em thì em mong đó sẽ là một động lực, một chất xúc tác hay một cái cớ để đem đến cách mạng, đổi thay đất nước.”

Ôi em! Có phải em là hiện thân của Bà Trưng, Bà Triệu trong kiếp này để tiếp tục thực hiện sứ mạng cứu nước và giữ nước?

Hai Bà Trưng tuy là phụ nữ, bị khinh rẻ trong chế độ phụ hệ, bị nhà Hán mật sát là bọn man di, nhưng Hai Bà đã oai hùng chiến thắng quân Đông Hán, chiếm được 65 thành trì, và trở thành Hoàng đế Lĩnh Nam, khiến triều đình Hán rúng động, lo sợ cuống cuồng. Vua Bà đã hùng cứ một giang sơn rộng lớn, phía bắc tới Động Đình Hồ giáp Trung Nguyên; phía đông giáp biển Nam Hải; phía tây giáp Ba Thục (ngày nay thuộc tỉnh Tứ Xuyên); phía tây nam giáp nước Ai Lao; phía nam giáp nước Chiêm Thành.

Còn bà Triệu Thị Trinh đã hiên ngang, cứng cỏi, đối đầu với quân Đông Ngô được 5-6 tháng thì thua. Bà tuấn tiết trên núi Tùng (thuộc xã Triệu Lộc, huyện Hậu Lộc, Thanh Hóa) lúc mới 23 tuổi.

Hôm nay, trong tà áo dài trắng tinh khiết, tay không khí giới, em đã theo gương những anh thư nước Việt, ung dung tiến bước, đòi lại chủ quyền quốc gia trên biển đảo trước sự hăm he, đe dọa của bầy lang sói Công an Cộng Sản.

Em, người con gái VN kiên cường, gan dạ nhưng lại có một trái tim nhạy cảm và nhân ái. Anh đã từng thấy em nức nở khi nói đến sự bất công của xã hội; cảnh nghèo nàn, vất vả và cơ cực của người dân, của những trẻ em bé bỏng; những tham nhũng dầy dẫy trong mọi tầng lớp hành chính; những hành động nhu nhược, uơ hèn của nhà cầm quyền dẫn đến chuyện mất dần lãnh thổ; những guồng máy quân sự chỉ biết phục vụ đảng và đàn áp chính kiến, phản kháng của dân.

Trái tim em hoàn toàn dâng hiến cho tổ quốc! Chẳng biết có lúc nào em để tâm đến những chuyện yêu đương trai gái và có những rung động thắm thiết với đối tượng khác giới không nhỉ? Có cảm được tình anh đối với em?

Đêm nay, tâm trạng rối bời, lo lắng... Anh thành khẩn cầu xin đảng Chí Tôn đầy quyền năng phù hộ cho em được thoát khỏi mọi tai nạn hiểm nghèo, được bình an, và vững lòng kiên trì tranh đấu.

Có câu “Xưa nay nhân định thắng thiên cũng nhiều”, vậy thì, em ơi, hãy tin rằng em đã và đang mở sinh lộ, thay đổi mệnh số của quê hương đất. Ngày vinh quang không xa và không thể thiếu em. Hãy bảo trọng, em nhé.

Anh nhớ những lần chúng ta đã húng khởi nắm tay nhau cùng hát mỗi khi tan họp. Những lời tha thiết, chân thành của người dân yêu nước mong ước có một ngày mà vô vàn cái ác và dối trá của Cộng Sản đang bủa vây cả một dân tộc sẽ bị xóa tan:

*Hồn thiêng núi sông anh linh ngàn đời,
Kết hoa tinh anh một trời, ngát hương.
Giờ đây phút giây thiêng liêng hiện về,
Chúng con xin dâng lời thề,*

Đấu tranh cho quê vẹn toàn, Việt Nam! (3)

*Anh nghĩ rằng, trong phòng giam, em cũng đang âm thầm lập lại những lời này. Con tim em sẽ thêm hy vọng và ấm áp, trí tuệ em sẽ thêm mạnh mẽ và sáng suốt. Em: ngọn đuốc soi đường càng bừng sáng mãnh liệt trong khoảng không gian u tối và chật hẹp!
Anh tập tành làm thơ, gửi em để khuyến khích và an ủi. Ta hãy truyền sức mạnh cho nhau, em nhé!*

*Hồn sông núi quỳên khắp mây ngàn
Một cõi phương Nam rạng ánh quang
Giây phút linh thiêng dâng thệ nguyện
Độc tài Cộng Sản sẽ tan hoang.*

*

*Tổ quốc còn vang tiếng gọi ai
Hiểm nguy chẳng ngại quãng đường dài
Gian nan thử thách lòng kiên nhẫn
Độc lập, nhân quyền sẽ đến ngay.*

*Yêu em vô vàn.
Nguyễn Quốc Việt*

June 24, 2019

Nguyễn Phương Thúy

Truyện hư cấu, nếu có sự trùng hợp, chỉ là ngoài ý muốn của tác giả.
Hình ảnh lấy từ Internet.

(1) Lời trong bản nhạc **Triệu Con Tim** của nhạc sĩ Trúc Hồ

(2) Lời răn của Hàn Phi Tử

(3) Những câu này không rõ xuất xứ. Gần đây, khi Google thì tìm thấy bài **Hồn Thiêng** của tác giả Sinh Hoạt như sau. Bài không có nhạc và chưa có karaoke.

“Hồn thiêng ngút cao lên mây ngàn đời,

Kết hoa tinh anh một nền hòa bình.

Giờ đây phút giây linh thiêng nhìn về lớp sau

Xin dâng một niềm vì dân.

Hồn ơi!

Du thoát hãy linh thiêng.

Mồ kia đã kết nạm trong tim.

Gian nguy chẳng sờn, chúng tôi xin dâng lời thề:

Nguyện xây dựng quê hương”.

(Nguồn: https://lyric.tkaraoke.com/23699/hon_thieng.html)